

tilkagit i en öwåhufig driftighet af förachtta Gudz, Och Herrans Helliga tjid och
Huis/ samt Hans Ord; Tjenare. Man hade förmodat att den wåhnlige Ondskan
och Bitterhet emot hwar annan inbördes/ motte afstaga/ emedan Fienden recitat of
till Haat emot sig/ men det tyckes såsom någre hafwa spardt sin wrede hjit hem.
Thet sündige Fyllerij/ then snöda Högfärden/ Rättia/ Drengh/ Derohet i Echtenskap
och flere fördömeliga laster aff sådan art/ hafwa tilltaget mådan någon Wål-
signelse war. aff dhe förra Åhren/ och äro än hoos mången sämrostade/ art ån-
doch den Rättsfædige GUDENS straff förminskar ånmet till synden/ så är doch
begärelsen i sin grofwa broklighet. Thetta och mycket mehra ondt/ bör of efter
Gudz wilsa med alsware skåpande aff Hans Ord föreställa menniskioner/ att
the måge det ångra och med Hans Undas Krafft där med affstå. Ther näst
är det (2) beklagligt/ at någre/ hwilka i Herrans Ord; tjenst äro/ hafwa wid
sin wåhnlige öwåhufighet i Carochisint Lärans intruykande hoos the enfalldige/
Men såsom de fösta stude anföree till det onatke/ at kånna wåra synders
nyckenhet och hwårhet/ så anleda of alla the andra till en wått Förtrostan på
GUDZ Råd i CHRISTO JESU/ aff Hwidken/ och för Hwidkens förtienst/
allena tröst och hjelp/ förskoning och wålsignelse of wedersfahras kan. I thenna
underwifning är all möjelig anledning gifwen/ jag hugnur mig of at några
then troligen efterfolgd/ hwilkas åhoga och thenne modas frucht/ förlåggia
alla dheras inlast som sin troghet och wårdslöshet/ med såfånge uhrfåcker be-
skönia/ wilsa the ån blifwa i sin ignavia, så är Apostlens Exempel skrifwit
them till byggd/ Ap. G. 20: v. 27/ 31. och hans Ord them till förstråckelse 1. Cor.
9: 16. Och som (3) GUD sielf genom sine klare befallningar/ många lösten
och otaliga Rådes Exempel har lärdt/ at en trogen och alsware Bön är
det råtta medel at afwånda sårhan/ och undslippa Røden/ så wille E:s E:s Öns-
kyrd- och Wördigheter intet förgåta hoos sig sielfwa Christi Ord/ tuj eller låta them
föma i glömsko hoos Åhöraren/ at man skall altijd bedja och icke förtröt-
tas/ Luc. 18. v. 1. (ΜΗ ΕΥΧΑΡΕΤΕΙ, et non legnescere, och icke warba
laate). Huru inståndigt är det påredat/ at wij ju å Söne- Högtijd och Helgedagar/
motte förnta mensgheten at komma tillsammans. Joel 1: v. 14. och 2: v. 16/ 17.
och them nu i Ådöenes tjd upwåckta till andacht och wyrdnad wid Bönerne/
samt wid böne- och boot Walmerte. Men jag gråmer mig när jag ihogkomer
några / the och i min närwåro soga andacht hafwa låtet see i något
thera: Hwad må the så göra/ när the äro i sin egen Frihet? Huru
sparsamme äro en deel i siet onat at beståndigt hålla Woko- Dredgk-
ningarne/ om hwilket i försthemte bref i Kraft af Rytstoorndingen Cap.
2. §. 7. är påminne: Uppå den klagan ar såå Skalar Pontina tillsammans/ hafwer
man gifwit swar och råd/ om thet alluast med alswarsamhet wådrållas måtte.
Och när wij weta att i HERMANS böbnehans/ wårt förnåmsta wård är
med idlesa må böner och bönesånger/ at åkalla wått GUD/ och för JESU stuld
solia Råd/ hjelp/ och förskoning/ så driftwes all endfyllan tillbakars med Herrans
CHRISTI egna löfftes- Ord; Matth. 18: v. 19/ 20. Thet är ibland of af-
tale

talt/ huru Åhöraren i sine Hushåld måge samdrägtigt göra sine Morgon-
och Affon-Böner. Såsom och i Städerne hållas Affton Bönestunder: man
har och sökt at rödia af wägen the lekantlige Hinder där wid. Thet wore wäl
at Bäraren motte till thema Heliga Öfning anteda Åhöraren med en god
effterfyn hoos sig sielfwa / och när the aff åtskiliga tillfällen äro i bygdelagen /
effterfråga och underwijsa huru bönerne ordenteligen ssee skola. Skulle någon
förachta eller förtala detta gudeliga wärd / och säija: of wara flere och större
plågor påkomme sådan wij hafwa thesamme begynt; så mosse the som aff en-
faldighet eller oförstånd så tala / uprättas af Gudz Ord / Ps. 27: v. 14: och 31: v. 25.
Habac. 2: v. 3. Jac. 5: v. 7 / 8. 10. samt af många Heligas Exempel / såsom Jobs /
Jac. 5: v. 9. Dawidz / Ps. 42: v. 4 / 11 / 12. 16. af HERRANS JESU egit / där om
Ps. 69: v. 4. Ebr. 5: v. 7. (*πρωθυμῶν ἐκτενῶς*. Act. 12: v. 5. led de
CHRISTO, *ἐκτενῶς προσεύχεται*, Luc. 22: 44.) På en sådan be-
ståndighet ssee Han och i lijtnelserne / Luc. 11: v. 8. och Luc. 18: hwarest meningen
v. 7. är: at åndoch GUD är långmodig emot sitt Földz Fiender / så skall han doch
suartliga bewiisa sin Rättfärdighet til sina Utforades hjælp / som ropa till Honom
Dag och Ratt / I. beständigt / Psal. 55: v. 17 / 18. Men wore någon så Gudlös /
som wille begabba samma helige Bönewärd / och brukade där till then anförde insa-
gan / så wore en sådan lijf the otrogne och förhårde Judar / som förnådde GUD
där med / at när the inett Honom tiente sade sig nå wäl / men när the gjorde thet
godt war / sade sig lida wedernåddo / Sward och hunger: Jer. 44: v. 17 / 18. Men
Propheten låt i the följande Ord them höra hwad them öfwergå skulle / som och
i theas återgång ssihordades: Man läse och then widlyfftige Annmärkning som
i wåre större Biblier står till v. 18. Det blifwer ofehlbartigen sant / at Iöna för-
achtare skola komma på skam / Ps. 25: 3. Werdslig Öfwerhet har och näpst
them som war: Bönedöfning begabbat. Wijd wåra Böner äro wij af GUDZ
Nåd / för JEREMIAS förtienst och förbön / bestie mehra i Tro och Hopp
förtrostate om bönhörelsen / när wij (4) Uthi en Gudi behagelig Wandel
afböija Hans förtönelse / Ps. 66: v. 18 / 19. 1. Joh. 3: v. 21 / 22. Hwarförre jemte
thet wij i Ordet arbete / at dämpa the för ontalte och många flere Laster / så mosse
wij styrkia till Tolmod / at wij inett med Knorrande / emot GUD / honom för-
töna / 1. Cor. 10: v. 10 / 11. till Barmhertighet / at wij ike med ofärlighet emot
wår Jäm Christen i thesse swåre tijdet / wånda ifrån of Gudz Barmhertighet / Jac. 2:
23 = 16. ej eller med otfordigt andras dömande / Kasta of sielfwa under en sträng
Doom / Luc. 6: 37. Of böt tänkia / them inett så under wårt öndöme som GUD
och Öfwerheten något hafwa förtrodt; utan måge wij i hwarjehanda motgång
ssee på GUDZ Hjerta och Hand som of truchtar / och inett så mycket på rjset som
swedan förorsakar. Thet wore dätachtigt om the som i sionöd råfabe på en klippa /
wille mehra strjda och språta där om hwilken förseende där wid waret / än at tän-
kia huru the skulle komma till landz / så lijkwäl Stormwådrer inett utan GUDZ
Wilsa at them påkommet: Ps. 43: v. 8. Så mosse wij och i närwarande tijdz

till

Elständ i HERRANS ÅRSTAN wara mera wilsige och lybige i thet som wårt bästa tie-
 nar / än at fasta stunden på andra. Andeligen / at wij som äro Ordes Dienare / eij i
 något af thet onmtalte måge hindra thet goda / som wij med lærande sölia / så
 bör oss (5) gifwa twål och på wårt Lefwerne. The som i sitt Samwet äro
 förwifade at the till efterfölgd hafte Apostlens förmaning / 2. Cor. 6: v. 3/4. etc.
 behöfwa nu intet blifwa warnade. Men om alla andra hade för Dgonen näst
 Gudz Lag och stränga Hoot / Kongl. förnyade Stadgan om Eder 5. 1/2/4. så
 wore at förmoda / thet i then ena Synden hoos Åhrarena / mycken förbannelse /
 som upfräter Landet / Esaj. 24: 6. och mycken Jöcargelse / som opfyller
 Heltoret / Matth. 18: 6. bleswe tillbakars. Thet samma må och säjas
 om Högfärd / Dräkenskap / Trätosamhet och andra Odögder ; i hwilka the
 arga Wemissior ofta sölia ursäkt af sine förargande Lärare. Man kunde och nämna
 them / hwilka / när GUD hafwer i sinnet / med then hårda tiden at giöra wåra
 Hiertan miuka / ja sömiuka, som Han sielf säger / 2. Chron. 7: v. 13/14. bereda
 föruch sitt Hierta till Hårdhet och Dbarmhertighet. Sach. 7: 14. emot them som
 där nämnas b. 10. Efter Pauli proff blifwa the intet sannskyllige Christne /
 2. Cor. 8: v. 8. Ty thet är en så allwäre GUDS Befallning at man skall bewijfa
 them fattigom godt / såsom thet är hans förbod at Domare eij skola giöra them
 orätt. The som icke bewisar sinom Nästa Dbarmhertighet / han öfwergifwer
 thens WÄRDEHELIGS Fruchtan / Job. 6: v. 14. Men then som förbar-
 mar sig öfwer then Fattiga / han åhrar GUD. Ordsp. 14: v. 31. Allder före
 mine Åhrade och Åhrade Bröder / användom all åhoga / at wij med nüt-
 tigt Lärande och idlesamme Böner i thenna Ridd mågetråda fram / Hes. 13:
 v. 5. och 22: 30. Söklom then samma Medlaren HERREN JESUM / Ebr. 4:
 v. 16. at han wille förtaga Wreden / på thet wår HJÄRTSKE FJÄDER och
 och wårt arma Land med Nader täcktes ansee / misstunda sig öfwer the många /
 för wåra Synder stult / nu sadertösa blesne ; öfwer them som ännu gwållas un-
 der Siendens wåld ; öfwer them som elliest snart i Hunger försnåhta. HERREN
 GUD uplyse och helge oss / och them som of höra skola / med sitt Ord / at wij honom
 stroligen kunna i JESU Namn åfälla ! Han beware och styrkte med sin Åhr-
 mächtige Hand. HANS WÄRDE Wår Allernädigste Zoning !
 giöre thes Nätmächtige Wapn seger samme ! beskre nadeligen then högfästunda
 de Freden ! wederwärt och försörte then usle och åländig hope ibland oss ! be-
 främte all wår loflige Handtering ! ja förlåne oss här i tiden Bestydd / Tröst /
 och Wålsignete / och i Ewigeten then Himmelska Saligheten ! Åro den 6.
 Novembr. Anno 1708.

Eders Eders Ehrewhrdigheters och Wrdigheters

Dienstwilige Medbroder

JO. GEZELIUS, J. F.